

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W następstwie decyzji Komisji z dnia 24 marca 2004 r., będącej przedmiotem postępowania w sprawie T-201/04⁽¹⁾, zgodnie z którą skarżąca została zobowiązana, w celu zapewnienia kompatybilności z Windows, do wyjawienia specyfikacji technicznej niektórych protokołów Windows, Komisja poinformowała skarżącą pismem z dnia 1 czerwca 2005 r., iż w jej opinii, skarżąca jest zobowiązana do umożliwienia dystrybucji osobom trzecim, nie będącym licencjobiorcami, programów komputerowych w formacie kodu źródłowego, stworzonych przez konkurentów na podstawie wyjawionych specyfikacji technicznych protokołów Windows, o ile programy te nie zawierają wynalazku skarżącej, spełniającego kryteria nowości i innowacyjności.

Skarżąca kwestionuje stanowisko Komisji zawarte w piśmie z dnia 1 czerwca 2005 r. twierdząc, iż rozpowszechnianie przedmiotowych programów komputerowych w formacie kodu źródłowego zapewniłoby podmiotom nie będącym licencjobiorcami dostęp do tajemnic handlowych, bez możliwości zapewnienia skarżącej ich poufności w okresie, gdy podlegają warunkom licencji, tak jak ma to miejsce, w przypadku licencjobiorców.

Zdaniem skarżącej pismo z dnia 1 czerwca 2005 r. stanowi bezprawne pozbawienie skarżącej jej prawa własności, a Komisja nie posiadała uprawnienia do nałożenia na skarżącą obowiązków wykraczających poza zakres wymagany decyzją z dnia 24 marca 2004 r., podczas gdy powołane pismo służy rzekomo wykonaniu tej decyzji.

Skarżąca podnosi ponadto, iż pismo z dnia 1 czerwca 2005 r. narusza zasadę proporcjonalności, gdyż wykracza poza to, co jest niezbędne dla usunięcia nadużyć stwierdzonych w decyzji z dnia 24 marca 2004 r.

Ponadto, skarżąca twierdzi, iż określony w piśmie z dnia 1 czerwca 2005 r. wymóg badania nowości i stopnia innowacyjności narusza zasadę pewności prawa, gdyż jest niejasny, niedokładny oraz trudny do zastosowania w sposób wiarygodny, w kontekście tajemnicy handlowej.

W końcu, skarżąca utrzymuje, iż pismo z dnia 1 czerwca 2005 r. narusza zasady międzynarodowego prawa publicznego wiążące Wspólnotę, bowiem ustanawia wymóg wyjawienia informacji objętych prawem własności na skalę światową, posiada zatem charakter ekstraterytorialny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 10.07.2004 r., str. 18.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2005 r. — TUI przeciwko OHIM

(Sprawa T-325/05)

(2005/C 257/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TUI AG z siedzibą w Hanowerze (Niemcy)
(Przedstawiciel: D. von Schultz, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 maja 2005 r. — R 0183/2004-4;
- Nakazanie Urzędowi rejestracji zgłoszonego znaku towarowego 002851681 „Fliegen zum Taxipreis” dla usług wymienionych w zgłoszeniu;
- Obciążenie OHIM kosztami postępowania w sprawie odwołania oraz kosztami postępowania w sprawie niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Fliegen zum Taxipreis” dla usług z klas od 36 do 39 — zgłoszenie nr 2.851681

Decyzja eksperta: Oddalenie zgłoszenia w stosunku do usług z klasy 39

wraz z odsetkami za zwłokę od dnia 16 września 2004 r.;

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania skarżącej

— kwoty **52 500,00 euro** związanej z przedsięwzięciem DIPECHO INDIA: ECHO/TPS/210/2003/03005, wraz z odsetkami za zwłokę od dnia 24 marca 2005 r.;

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r., ponieważ niesłuszne jest twierdzenie, że zgłoszony znak towarowy jest pozbawiony charakteru odróżniającego.

— kwoty **50 865,96 euro** związanej z przedsięwzięciem ECHO LIBANO: ECHO/TPS/210/2003/08020, wraz z odsetkami za zwłokę od dnia 15 sierpnia 2005 r.;

— kwoty **119 485,70 euro**, związanej z przedsięwzięciem ECHO BAJO YUNA: ECHO/CR/BUD/2004/01006, wraz z odsetkami za zwłokę od dnia 12 czerwca 2005 r.;

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2005 r. — Movimondo ONLUS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

— kwoty **28 500,00 euro** należnej tytułem przedsięwzięcia ECHO RUNDU II: ECHO/AGO/BUD/2004/01018, wraz z odsetkami za zwłokę od dnia 13 lipca 2005 r.;

(Sprawa T-329/05)

(2005/C 257/33)

— kwoty **70 085,00 euro** związanej z przedsięwzięciem ECHO SAMANA: ECHO/DOM/BUD/2004/01001, wraz z odsetkami za zwłokę od dnia 16 maja 2005 r.;

Język postępowania: włoski

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Strony

Strona skarżąca: Movimondo ONLUS (Rzym, Włochy) [pełnomocnicy: Paolo Vitali, Giulia Verusio, Gian Michele Roberti i Alessandra Franchi, avvocati]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Tytułem żądania ewentualnego:

— stwierdzenie nieważności zawartej w piśmie dyrektora generalnego Antonia Cavaca, Biuro pomocy humanitarnej ECHO 3 (Sygn. D 6613), z dnia 17 czerwca 2005 r. decyzji zawieszającej terminy płatności, mającej za przedmiot „injunction to pay outstanding payments due to Movimondo”, a w konsekwencji zasądzenie od Komisji Europejskiej wyżej wspomnianych kwot na rzecz Movimondo;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Żądania strony skarżącej

Żądania główne:

— stwierdzenie że Komisja (Służba ECHO) nie wykonała zobowiązań umownych wynikających z umów subwencyjnych (*Grant Agreements*) zawartych na podstawie umowy ramowej o partnerstwie (*Framework Partnership Agreement*) nr 3-314 a w konsekwencji

— zasądzenie od Komisji następujących kwot na rzecz Movimondo:

— kwoty **36 500,51 euro** związanej z przedsięwzięciem MAGUINDANAO: ECHO/PHL/210/2003/02003, wraz z odsetkami za zwłokę od dnia 25 września 2004 r.;

— kwoty **150 000,00 euro** związanej z przedsięwzięciem ECHO 9 PALESTINA: ECHO/TPS/210/2003/08018,

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą skarżące stowarzyszenie będące pozarządową organizacją ds. współpracy i solidarności międzynarodowej domaga się zasadniczo zasądzenia od Komisji Europejskiej — w trybie art. 238 WE — kwot należnych z tytułu zobowiązań umownych wynikających z różnych umów subwencyjnych (*Grant Agreements*) zawartych na podstawie ramowej umowy o partnerstwie (*Framework Partnership Agreement*) nr 3-134, obowiązującej od dnia 1 grudnia 2003 r., których przedmiotem było finansowanie przez Komisję pilnych interwencji humanitarnych, które zostały jego zdaniem prawidłowo wykonane i należycie udokumentowane z rachunkowego punktu widzenia.